Stefanita Krónika

A Szent István Lovagrend (Cruciferi Sancti Stephani Regis) lapja

II. Évfolyam, 2. szám *2010. december*

A SZÜLETÉS FÉNYE

„A Világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel." (János ev. 1, 5)

Testvéreim! Sötétben menni, a teljes sötétségben igen rossz. Ez a biztos eltévedés. Különösen így van ez, ha olyan úton járunk, amin még addig sohasem. Ha az út ráadásul veszélyes terepen vezet át, akkor sötétben járva biztos a pusztulás. Ezt ösztönösen tudjuk is, hiszen vágyunk a fényre, vágyjuk a fényt, a szelíd, segítő fényt. Ha átéltünk már sötétben botorkálást kritikus helyzetben, akkor pontosan tudjuk, hogy ebből az igen rossz érzést is keltő botorkálásból megváltásként éltük, éljük át, amikor felcsillant, felcsillan végre egy lámpás fénye. Mint a tündérmesékben, amikor a sötét rengetegben éjjel fáradtan botorkáló legkisebb királyfi fényt lát megcsillanni messze-messze a fák között. Azután a fényt követi, az adja a reményt, hogy nem vész el.

Mennyire természetesnek vesszük, hogy van fény. Éjjel kivilágítjuk még az utcáinkat is, s világítás nélkül nem tudunk útnak indulni a teljes sötétben... De nem is kell. Hiszen itt, a Földön – mivel a Világegyetem, az Univerzum, s benne minden a Kezdet fényéből lett és áll – mindig van fény. Bár az éjszakai sötétség után örömmel üdvözöljük a hajnalt, amikor a világunk, a környezetünk újra a teljességében látható, de éjjel is világít a Hold, s Újholdkor is ragyognak a csillagok. Így téli időben hosszúak az estek, az éjszakák, rövid a nappal, hamar sötétedik, s könnyű nemcsak átgondolni, de átérezeni, átélni is, mily fontos a fény a puszta léthez, az odatalálláshoz. Megérthetjük és meg is érezhetjük, hogy fény nélkül elveszettek lennénk. Pedig most „csak" teremtett világunk „egyszerű" fényéről esett szó. Igaz, remélhetően, ez segít megérezni és megérteni azt is, hogy valójában ennél sokkal többről van szó. Többről, hiszen fényként éljük át, ha valamit megértünk. Ha tanulunk, akkor ez az élmény elő-előjön: megértettem, megnyugodhatok, az adott problémával már tudok mit kezdeni, tudok szántani, vetni, kovácsolni vagy ácsolni; tudok tervezni, építeni, s ha kell, meg tudom keresni a jó célhoz vezető utat. Aki pedig akár csak kicsit is átéli a szeretetet, az azt is tudja, érzi, hogy az nemcsak világít, de melegít is. Éltet a szó legnemesebb értelmében, s ez semmiféle pénzen meg nem szerezhető. Szeretetet szeretetért lehet kapni, vagy csak úgy, ingyen, de pénzért nem. Ha valaki ezeket megtapasztalta, s erre mindenkinek megvolt és megvan a lehetősége, akkor már van tapasztalata a fény teljesebb képéről, ami fizikai is, meg több is annál.

Ezekre gondolva mai rohanó, anyag- és nyereségelvűvé torzult világunkban is megérthetjük, hogy a reménytelenség sötétjében botorkáló, a halál sötétjével kikerülhetelenül szembenéző embereknek mit is jelentett a minket teremtő és szerető, személyes Isten ígérete. Mert a szerető Isten nélkül sötét és sivár minden, nincs jövője semminek, mert végül elenyészik a semmiben. Fényt ebbe a sötétbe csak a szerető, mindenható Teremtő hoz, a világ Világossága, a teremtő Ige. Az Ige, aki van, aki kezdetben is volt, s aki az élet forrása. Sötétben botorkálásunkban egyedül Ő a fény, hiszen „Benne volt az élet, s az élet volt az emberek világossága", mert „(Az Ige) volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágít" (János ev. 1, 4 és 9). Amikor emberré lett és megszületett, minden embernek meghozta a pusztulást elkerülő, utat mutató fényt. Ez a Világosság azóta is ragyog, mutatja az utat, biztos reményt ad még akkor is, ha szabad akartunkból el is fordulhatunk Tőle, vissza a sötétbe, a reménytelenségbe, a botorkálásba. Minden Karácsonykor erre a mindent felülmúló kezdetre gondolunk, pontosabban kellene gondoljunk. Mert addig az emberek sötétben voltak, keresték az utat, ami kivezet a halál sötét semmijéből. Ebben kaptak segítséget, a prófétákat, Isten embereit. De a Világosság akkor Karácsonykor, Betlehemben érkezett meg közénk, akik a környékbeli pásztorokhoz hasonlóan a sötétben tanyáztunk, tanyázunk. De a sötétségben várakozás véget ért. „Egyszer csak ott állt előttük az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége." (Lukács ev. 2, 9) Járjunk a fényben, kövessük a világ Világosságát.

Ferencz Csaba CSR
Nagymester

LECTORI SALUTEM

CHRISTUS VINCIT!

Magányos vagyok nélküled Uram. Várom érkezésed. Nélküled csupán bujkálás és félelem az életem. Szükségem van Rád, segítő jobbodra, reményt keltő, biztonságot nyújtó jelenlétedre. Körülöttem és bennem lüktet a sötétség. Az arcok elmosódnak, a szavak üressé válnak, a kép homályossá torzul. Rosszat gondolok és roszszat teszek, leránt és fogva tart a gonoszság. A lélektelenség csapdájából egyedül nem törhetek ki. Éhes vagyok, bár kapok enni, szomjas vagyok, bár inni is kapok. Éhezem és szomjazom a Te igédre, sugallatodra, igazságodra. A földi örömök és javak mit sem érnek, ha Te nem élsz bennem, ha nem tudom mi az igazi boldogság. Ha nem mondhatok le mindenről, ami megtérésem és emberségem kiteljesedésének útjában áll. Zarándokutat és kálváriát járok, csak remélhetem, hogy eljutok Hozzád. Senki és semmi vagyok Nélküled. A kétségbeesés útvesztőjéből nem találom a kiutat, a zavarodottság eluralkodik rajtam. Vakon tapogatózom, világtalanul és süketen bolyongok a létezés forgatagában. Arra hajlok amerre a szél fúj, elképzeléseim meghiúsulnak, vágyaim alantasak, terveim kudarcot vallanak, ideáim romba dőlnek. Agóniám és szenvedésem azonban véget ér, ha érzem, hogy velem vagy. Ha érzem, hogy felkeresel és nem hagysz magamra. Ha van elég erőm, hogy feléd forduljak. Közel a pillanat, megjelenik egy csillag az égen, fénye utat tör, elhozza a szabadságot. A sötétségből világosság lesz. Szétszakad az üresség, ami hazug volt és hamis, nincs többé. Rossz álomból ébredek. Gondolataim tiszták, szívem erős. Általad megtaláltam önmagam. Szememben a megváltás bizonyítéka csillan. Az alagút végén már látom a fényt. Születésed hoz beteljesülést.

Jézus világ megváltója, üdvözlégy élet adója!

Winkler Márton CSR

ADVENT

„A nép amely sötétségben jár, nagy világosságot lát,
A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog." (Ézsaiás 9, 1)

Advent a várakozás, a felkészülés időszaka, melyben Krisztus eljövetelére készülődünk.

Bárhová nézünk ezekben a napokban, és a következő hetekben, szinte mindenütt felfedezhetjük a készülődés legkülönbözőbb jeleit és megnyilvánulásait. Ezen az ünnepen szinte teljes egészében a körülöttünk lévő világ is várakozik. Ezt bizonyítják a csodálatosan megvilágított utcák, lakóházak, a pompásan feldíszített üzletek, bevásárlóközpontok.

Minket, hívő embereket is sokszor ámulatba ejtenek ezek a különleges, csillogó, világító dekorációk. Azonban ha jobban belegondolunk, sajnos a legtöbb ember életében ezek szó szerint csak díszek, külsőségek. Az ünnep végén elcsomagolják, és minden folytatódik ugyanúgy, ahogyan az ünnepek előtt. Ennek az oka pedig az, hogy ez a világ Jézus Krisztus nélkül sötétségben él. A hitetlen emberek sötétségben élnek. Ezért van az, hogy Jézus nélkül az adventi és karácsonyi fények üresek, pislákolók és hamisak, csupán egyszerű dekorációk.

Abban az időben, amikor ez az Ige elhangzott, Izráel népe életében is nagy volt a sötétség. Mert ekkor indultak meg az asszír hódítások, hatalmas erővel és kegyetlenséggel. Valóban sötét volt az élet. Az embereknek el kellett bújniuk az erdőkbe, barlangokba, hogy valahogyan túléljék ezt a nehéz időszakot. Sötétség volt és szorongattatás minden tekintetben.

Jelen világunkban is sötétség van. Hiányzik az emberek életéből az őszinteség, a békesség, a másikhoz való szeretetteljes odafordulás. A bűn hazugságra kötelez. A szerzés világában farkastörvények uralkodnak.

Ez az Ige rólunk szól. Nekünk szól. Azt mondja, hogy nem lesz mindig sötétség. Nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongattatás van.

Nekünk felkészülten kell várnunk Őt. Csöndben, úgy, mint amikor egy vendégre várunk. El kell tennünk az útból az oda nem illő dolgokat, ki kell takarítanunk, de nem csupán az otthonunkat, hanem a szívünket is a sértettségtől, az indulatoktól, az oda nem illő szavaktól, gondolatoktól. Be kell engednünk Isten Fiát, Jézust az életünkbe és az otthonunkba. Nemcsak Karácsony idejére, hanem a hétköznapokba is. Így legyen!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok a Lovagrend minden egyes tagjának és mindazoknak, akik e gondolatokat olvassák, magam és családom nevében áldott várakozást és békés, boldog ünnepet!

Palsák Edit CSR

A Lovagrend Nagytanácsa 2010. szeptember 18-án tisztújító ülést tartott.
A mesterek egyhangú határozata alapján a tisztújítás eredményei a következők:

Nagymester: Ferencz Csaba CSR
Főtitkár Mester: Tasnádi Tamás CSR
Kancellár: Banga Viktória CSR
Jogi Mester: Halassy Krisztina CSR
Ceremónia Mester: Sára Ernő CSR
Kincstárnok: Petrény Gábor CSR
Egyházügyi Követ: Szabó Géza CSR
Ispotályos: Kovács Norbert CSR
Tájékoztatási Mester: Novák György CSR
A Lovagrend Papja: Varjú Imre CSR
A Lovagrend Protestáns Lelkésze:
Palsák Edit CSR
Tanácsadó Mester: Fehér András CSR
Tanácsadó Mester: Gedey Károly CSR
Tanácsadó Mester: Nagy Nóra CSR
Tanácsadó Mester: Zwirn Katalin CSR
A Nagytanács Jegyzője: Árkos Ilona CSR
Az Észak-amerikai Csoport Parancsnoka:
Pákh Imre CSR
Az Erdélyi Csoport Parancsnoka:
Müller Tamás István CSR

A Lovagrend Nagytanácsának döntése értelmében 2010. novemberében négy, decemberben pedig egy fő nyert felvételt a Szent István Lovagrendbe. Név szerint: Bedekovics Péter, Szakács Ferenc Sándor, Glász Gabriella, Pavlicsek Zsolt és Mészáros Judit. Szívből köszöntjük Testvéreinket!

Örömmel tudatjuk a Lovagrend tagságával, hogy Varga Balázs Imre CSR és Lilik Katalin 2010. július 24-én örök hűséget fogadott egymásnak. A Lovagrend az esküvőn 12 fős delegációval jelen volt. Gratulálunk, Isten kegyelme kísérje az ifjú párt!

Testvéreinknek, Kovács Norbertnek CSR és feleségének Halassy Krisztinának CSR 2010. november 9-én megszületett harmadik kisfiuk: Kovács Botond Imre. A családnak sok boldogságot, jó egészséget, hosszú és szép életet kívánunk!

Christus Vincit!

A STEFANITA SZERETETSZOLGALAT HÍREI

Alapítványunk átvállalta egy nehéz szociális helyzetben élő budapesti hölgy közüzemi számláinak kifizetését és segített rendezni egy, szintén a fővárosban élő, négy gyermeket nevelő család lakbérét. Egy Csörögön élő, négy gyermekét egyedül nevelő családapa számára egy mosógépet, illetve ágynemőt és tartós élelmiszert vásároltunk, kifizettük elmarad villany, és vízszámláját. Szintén alapítványunk jóvoltából kiépülhetett a kisoroszi Rózsafüzér Királynője Római Katolikus Plébánia és templom vagyonvédelmi rendszere; ezenkívül hozzájárultunk a harangozás automatizálásához és a templom hangrendszerének korszerűsítéséhez. A szikszói Szentháromság Római Katolikus Plébánia számára ruhaneműt és tartós élelmiszert gyűjtöttünk, amelyet a plébánia osztott szét a rászorultak között. Az imént felsorolt adományok teljes összege megközelítőleg 850 ezer forint.

Nagy Magdolna CSR

SEGÍTSEN, HOGY SEGÍTHESSÜNK!

Kérjük támogassa Ön is a Stefanita Szeretetszolgálat munkáját. Felajánlásait az alábbi címre küldheti:

Stefanita Szeretetszolgálat Alapítvány
Cím: 1244 BP. Pf. 823
Számlaszám: Monor és vidéke Takarékszövetkezet 65100149-11296067
Adószám: 18115453-1-41

Hálásan köszönjük a segítséget!

ZARÁNDOKLAT SAINT SIMONBA

Mivel is kezdhetnénk egy szép, hazánktól távoli helyeket felkereső zarándoklat leírását? Általánosságnak hat, hogy az ember szeret szép időben, ismeretlen helyekre utazni, szép

városokat, tájakat meglátogatni. A keresztény embernek azonban a világlátás, ennél többet kell, hogy jelentsen.

Utunk célja egy kicsiny francia falucska, Saint Simon volt. Azzal az indokkal zarándokoltunk oda, hogy tiszteletünket tegyük II. Szilveszter Pápa szülőhelyén és imáinkkal köszönetet mondjunk Neki azért, hogy Szent István királyunknak küldött Szent Korona által, népünk a keresztény Európához tartozhat. A kis falucska templomának készítette Szinte Gábor magyar festőművész azokat a képeket, amelyek népünk háláját közvetítik és emléket állítanak II. Szilveszter Pápa életútjának.

Öt évvel ezelőtt, rendünk adományaként szállítottuk ki a festményeket Saint Simonba. Szerencsésnek tartottuk magunkat, hogy ilyen feladatot kaptunk. Akkor elhatároztuk, ha lehet, rendünk életét újabb szép hagyománnyal bővítjük, ami abból állna, hogy rendszeres időközönként elzarándokolnánk a Pápa szülőfalujába.

Így is történt és idén június 24-én elindultunk a nyolc napos zarándoklatra. Jó dolog keresztény közösségben utazni, úgy alakult, hogy még a buszunk vezetője is lovagtestvérünk volt. Utunkat színesítettük azzal, hogy fontos emlékhelyeket is meglátogattunk. Szlovéniában rövid időre megálltunk. A Maribori Ferences Templomban imádkoztunk utunk sikeréért, nemzetünkért. Isonzónál az első világháborúban elesett magyar katonák emléke előtt hajtottunk fejet. Páviában, Szent Ágoston sírjánál kértük, hogy rendünknek a szeretet regulája segítségével mutasson utat. Útba ejtettük a pápák egykori székhelyét Avignont, ahol sok szép, léleknemesítő látnivalóban volt részünk. Utunk célját, Saint Simont elérve, barátságos, szerető fogadtatásban, kényelmes szállásolásban volt részünk. Az ott és a környéken eltöltött két napra csak szeretettel tudunk visszaemlékezni. A kis templomban, ahol megkeresztelték Szilveszter pápát, a kis Gerbertet, ahol a falakat a magyar kereszténység történetének hajnaláról készült képek díszítik, egy szentmisén vehettünk részt. A templomi áhítatot emelte Bíboros Urunk magyar és francia nyelven elhangzott, a történelmi eseményt idéző, a festményeket méltató és vendéglátóinkat köszöntő levele. Elzarándokoltunk a Gerbert szülőháza helyén emelt kis emlékhelyhez, ahol közösen imádkoztunk. Másnap időt szántunk arra is, hogy egy kicsit megismerkedjünk a környék nevezetességeivel. Fellátogattunk Európa legszélesebb vulkánikus csúcsára, a Puy Maryre, szép emlékeket hoztunk magunkkal Salersből, Cantal megye elragadó kis városkájából.

Hazafelé tartva megálltunk Puy-en-Velayban. Ez a püspöki székhelyű város az El Camino legrégebbi zarándokútjának kiindulópontja Franciaországban, ahol a város látványát uralja a Szent Mária Katedrális és egy sziklacsúcson, az ég felé emelkedő, Szent Mihály arkangyal tiszteletére emelt kis kápolna.

Lelki feltöltődést kaptunk Svájcban, a Sankt Gallen-i Benedek-rendi apátság gyönyörűen felújított templomában elmondott imánkkal.

Ausztrián keresztül utazva, az Inn folyó völgyében elértünk Kufsteinbe, ahol a várbörtönben imádkozva emlékeztünk meg az ott raboskodott magyar hazafiakra és nemzetünk hányatott sorsára.

Zarándokutunk utolsó, de nagyon szép élményt adó helye a Melki apátság volt. Megcsodáltuk a barokk épületegyüttes csodás szépségét, ahol a mai napig bencés regula szerint élnek a szerzetesek. Közeledett utunk vége, hálát adtunk a Jóistennek a sok szép látnivalóért és az átélt kegyelmi percekért.

Szívesen megyünk ismét és várjuk a következő Saint Simoni zarándoklatot, remélve, hogy lovagtestvéreink is hasonlóképpen élték meg ezt a felejthetetlen néhány napot.

Nagy Magdolna CSR
és Greff László CSR

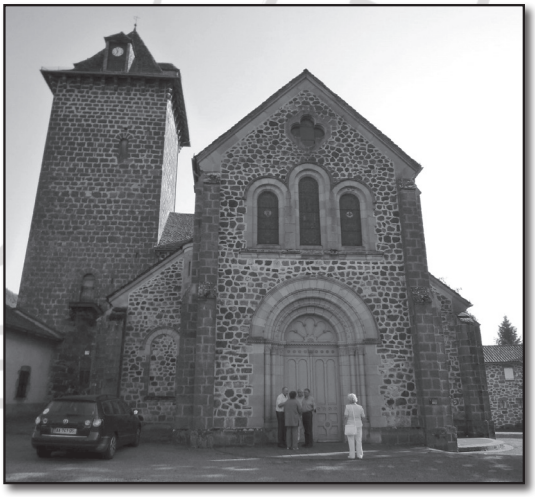

A REMÉNY ÉLTETŐI ÉS TOVÁBBADÓI

Immár második alkalommal tölthettük együtt a máltai lovagokkal rendünk őszi lelkigyakorlatát október 1-3. között Mátraverebély-Szentkúton. Lelki vezetőnk Pásztor Lorenzo Ch. M., a Máltai Lovagrend káplánja volt, a vasárnapi szentmisén Mayer Mihály pécsi püspök tartott szentbeszédet.

Az elmélkedések a remény hordozására és közvetítésére vonatkozó felelősségünkre figyelmeztettek. A keresztség és bérmálás révén meghatalmazást kaptunk arra, hogy a remény jelévé váljunk a világban, és kézzelfoghatóvá tegyük azt mások számára is.

Lorenzo atya előadásában a reményt egy szemléletes képben lánghoz hasonlította: míg a gyufaszál lángja csak egy kis reményt szimbolizál, egy védelmet nyújtó kézben tartott gyertyaláng a lét és hit kiteljesedését jelenti. Annyira vagyunk képesek ezt a lángot (reményt) „éltetni", amennyire engedjük, hogy a Szentlélek működjön bennünk. Ezzel összefüggésben beszélt Szent István ki-

rályról, aki meg tudta élni ezt az Istentől kapott hivatást a remény kisugárzására. Úgy építette be népét az európai közösségbe, hogy közben megőrizte annak önazonosságát; a fiához írt Intelmeiben megfogalmazott alapelvekkel egy jól szervezett keresztény társadalmat hozott létre. Hozzá hasonlóan nekünk is arra van szükségünk, hogy ezt a stratégiát az életszentség szintjére emeljük.

II. János Pál pápa szerint a keresztény világ már a két világháború közötti időszakban szétesett. A régi világképben Krisztus megy elöl és mi mindannyian utána, az új, pluralista szemléletben Jézus közöttünk jár, és mi minden irányból közelíthetünk hozzá. Szétszóródva sokszor érzékeljük úgy, hogy a többiek szembejönnek velünk, nehezen tudjuk elképzelni, hogy ők is Krisztus felé tartanak. A „nulla pont kegyelme" azt jelenti, hogy mindenki életében ott van a Krisztus követése iránti vágy. A mentőöv csak az Isten irgalmassága lehet, nem az önerő, amit a ma társadalma sulykol belénk. Fel kell ismernünk, hogy nem mi teszszük magunkat jellé. Ahhoz, hogy az örök élet fénye ragyogjon rajtunk keresztül a világban, hagynunk kell, hogy Isten átalakítson bennünket, hogy az Ő akarata mozgassa a mi akaratunkat. Jézus teljes azonosulást kíván azoktól, akik követik Őt.

Banga Viktória CSR és Novák György CSR

REKVIEM, ´56 HŐSEIÉRT

Lovagrendünk címtemplomában, a budapesti Szent István Bazilikában 2010. november 4-én, az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésének gyásznapján, ünnepi hangversenyt tartottak a forradalom hőseinek tiszteletére. Este 18 órától a Győri Filharmonikus Zenekar, a Debreceni Kodály Kórus, valamint a Szent István Bazilika kórusának közreműködésével, Pad Zoltán vezetőkarnagy és Berkes Kálmán karnagy vezényletével Mozart: Requiem című műve hangzott el. A közreműködő művészek: Wierdl Eszter (szoprán), Vizin Viktória (mezzoszoprán), Brickner Szabolcs (tenor), Kováts István (basszus) voltak. Az ingyenes hangversenyen csak előzetes regisztráció alapján lehetett részt venni. Az eseményen jelen volt Schmitt Pál köztársasági elnök is. A hangversenyt követően a gyásznap rendezvényeinek zárásaként, este 19 óra után a Szent István Lovagrend felvezetésével menet indult a bazilikától a Kossuth térre, ahol elhelyezték az emlékezés mécseseit és őrlángra állították a forradalom lángját. (A hangversenynek értelemszerűen az idén jótékonysági vonzata nem volt.)

MAGYAROK ÍRTAK ZENETÖRTÉNELMET A VATIKÁNBAN

November 15-én először csendült fel Liszt Ferenc Esztergomi miséjének vatikáni változata a római Szent Péter Bazilikában szentmise keretében, amelyet Veres András szombathelyi megyéspüspök úr celebrált. Az ősbemutatón közreműködött Palatinus Violetta (szoprán), Bakos Kornélia (alt), Molnár András (tenor) és Tóth János (basszus), vezényelt Virágh András Liszt Ferenc-díjas karnagy, orgonán játszott Ács József, a német Liszt Társaság vezetője. A népes kórust számos magyar és egy németországi énekkar alkotta.

Külön öröm számunkra, hogy hagyományos november 4-i hangversenyeink - melyen Verdi: Requiem című műve szokott felcsendülni - rendszeres fellépői is komoly részt vállaltak ebben a szép munkában. Nekik, és minden zenésztársuknak szívből gratulálunk.

Kovács Norbert CSR

Stefanita Krónika
A Szent István Lovagrend (Cruciferi Sancti Stephani Regis) lapja
ISSN 2060-9906
II. évfolyam, 2. szám. Alapítás éve: 2009. A kiadásért felel: Dr. Ferencz Csaba CSR, a Szent István Lovagrend Nagymestere. Szerkeszti és kiadja: Szent István Lovagrend. Honlap: www.communio.hu/stefanitalovagrend. E-mail: stefanitalovagrend@freestart.hu. Felelős szerkesztő: Winkler Márton CSR. Nyomdai előkészítés: Bazsó Tamás. Nyomdai munkák: O Pont Bt. Ügyvezető: Győri Énok. A Szent István Lovagrend címe: H-1014 Budapest, I. Úri u. 49. Telefon: +36-1-355-27-76. Bankszámlaszám: Magyarországi Volksbank Rt., 14100000-34297249-01000005